

□□ *Αλλοτινές μου εποχές*

□□ *Αλλοτινοί μου χρόνοι*

□□ *Αλλοτινές πρωτομαγιές*

□□ *Και παιδικοί μου χρόνοι*

Μπορεί η “περπερούνα” να μην περπατεί πλέον στους δρόμους της πόλης, μπορεί τα στεφάνια που στόλισαν τα σπίτια μας να μην έγιναν με λουλούδια του αγρού, μπορεί οι Καλαμπακιώτες να ξέχασαν την Τζέρτση, μαζί και τον Αϊ-Θανάση του Μάη.

Μπορεί χίλια μπορεί... ξεχασμένα.

Ξεχασμένα όμως και θύμισες παλιές, ας προσπαθήσουμε οι νεότεροι να τα ενώσουμε και να τα κάνουμε ένα σύγχρονο πάζλ με χρώμα αλλοτινό.

Το έχουμε όλοι ανάγκη και ποιο πολύ η τοπική παράδοση που αργοπεθαίνει.

Σε ένα οδοιπορικό που έγινε για τις ανάγκες του ρεπορτάζ, με λύπη διαπίστωσα, πως εκεί που άλλοτε ξεχύνονταν Καλαμπακιώτες όπως στη Τζέρτση για να γιορτάσουν τη

Πρωτομαγιά ανάμεσα στις δέκα περίπου παρέες που βρίσκονταν εκεί μόνο τέσσερις-πέντε ήταν Καλαμπακιώτες.

Αντίθετα σε άλλα σημεία του Καλλικρατικού Δήμου όπως Χάσια κ.λ.π. τα σημεία αναφοράς των ντόπιων ήταν κατάμεστα από κόσμο.

Σε μια από τις παρέες συνάντησα και τον παλαιό Δημοσιογράφο **Κώστα Αλεξιάδη** ο οποίος συγκλονισμένος, μεταξύ άλλων μου είπε:

«... είναι εμφανή τα αποτελέσματα της δημογραφικής αλλοίωσης...».

Εκεί λοιπόν που άλλοτε ακούγονταν Ελληνικά Δημοτικά τραγούδια και Πασχαλοτραγούδα και χόρευαν οι Καλαμπακιώτες, έδινε και έπαιρνε μουσική σχεδόν άγνωστη σε μας.

Θα τρίζουν τα κόκκαλα των προγόνων μας.

Ο Δήμαρχος Καλαμπάκας **Δημήτρης Σακελλαρίου** «ήλθε και απήλθε» κάποια στιγμή προβληματισμένος φαντάζομαι.

Όταν το χθες καταρρέει, άραγε υπάρχει αύριο;;